Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26206
Copyright: Admont, Benediktinerstift

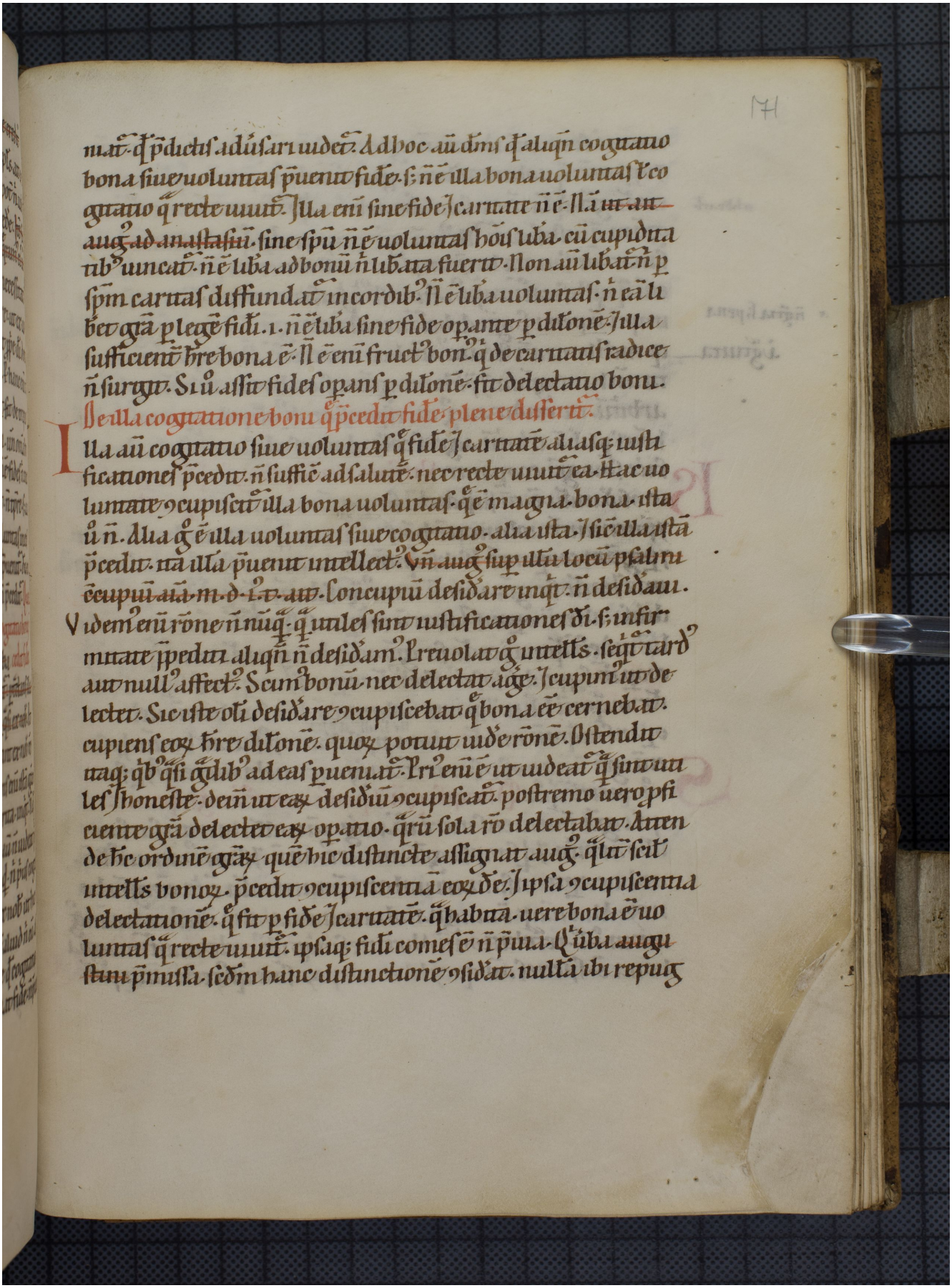

171

nuat. q̃ p̃ductis adusari uideat. Adhoc aũ dicimus q̃ aliqn cogitatio
bona siue uoluntas p̃uenit fide. s. nẽ illa bona uoluntas l̃ co
gitatio q̃ recte uuit. Illa enim sine fide charitate nẽ est. Nã ut aut
aug. ad ant. ultasiũ. sine spũ nẽ uoluntas hoĩs liba. cũ cupiditatib̃
uincat. nẽ liba ad bonũ n̄ liberata fuerit. Non aũ liberat n̄ p
spm caritas diffundat̃ in cordib̃. Nẽ liba uoluntas. n ea li
bet gratia p legẽ fidi. i. nẽ liba sine fide operante p dilonẽ. Illa
sufficienter bre bona est. Nẽ enim fructus bonus q̃ de caritatis radice
n̄ surgit. Si ũ assit fides operans p dilonẽ. fit delectatio bonu.

De illa cogitatione bonu q̃ p̃cedit fide plene disserit.

Illa aũ cogitatio siue uoluntas q̃ fide charitate aliasq; iusti
ficationes p̃cedit. n̄ sufficit ad salutẽ. nec recte uuit ea. Et ac uo
luntate cupiscit illa bona uoluntas. q̃ē magna. bona. ista
ũ n̄. Alia q̃ē illa uoluntas siue cogitatio. alia ista. Sic illa ista
p̃cedit. ita illa p̃uenit intellect. Vn̄ aug. sup illu locũ psalmi
concupiuit anima mea desiderare iustitias. concupiuit desiderare iustitias. n̄ desiderauit.
Videmus enim rone n̄ nũq. q̃ uales sint iustificationes di. s. infir
mitate p̃pedit aliqn n̄ desiderant. Preuolat q̃ intellis. seq̃t tardat
aut nullus affectus. Sed cum bonũ. nec delectat age. Cupit ut de
lectet. Sic iste oli desiderare cupiscebat q̃ bona ee cerneba.
cupiens eor fre dilonẽ. quor potuit uide ronẽ. Ostendit
itaq; qb̃ q̃si q̃dib̃ ad eas p̃uenitur. Pri enim ee ut uideat q̃ sint iusti
tes honeste. deinde ut eas desiderũ cupiscat. postremo uero pfi
cientur gratia delectet eas operatio. q̃rũ sola rõ delectabat. Atten
de hic ordinẽ gratias quẽ hic distincte assignat aug. q̃ ut scit
intellis bonor p̃cedit cupiscentia eor. de. Ipsa cupiscentia
delectationẽ. q̃ fit p fide charitatẽ. q̃ habita. uere bona ee uo
luntas q̃ recte uuit. ipsaq; fidi comes ee n̄ p̃uia. Q̃ liba augu
stinu p̃missa. secm hanc distinctionẽ cidat. nulla ibi repug